

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 5. szám

2011. május

JÓ PÁSZTOR VASÁRNAPJA ELŐTT

A Katolikus Egyházban minden évben a húsvétot követő negyedik vasárnapon, Jó Pásztor vasárnapján tartják a papi hivatások világnapját. E nap idén május 15-re esik. Ekkor a szentmiséken világszerte papjaikért és új papi hivatásokért imádkoznak a hívek.

Az MKPK sajtóirodájának 2009. évi adatai szerint az 1,13 milliárd hívet számláló katolikus egyháznak jelenleg 407 ezer papja van, akiknek kétharmada egyházmegyes, egyharmada pedig szerzetes. Afrika és Ázsia fiatal egyházainak köszönhetően világviszonylatban a papok és a papi hivatásra készülők száma az utóbbi években növekedett – teszik hozzá. Az öregedő kontinensen, Európában, így Magyarországon is súlyos gondot jelent a lekipásztorok évről évre növekvő átlagéletkora, a betöltetlen, és ezért más plébániákhoz csatolt lekipásztori állomáshelyek számának növekedése, a papi hivatást választók viszonylag alacsony száma. Magyarországon a hatmillió katolikus hívőre 2300 pap jut, vagyis egy papra 2600 hívő – közölte a katolikus sajtóiroda.

A hívek közössége magától értetődőnek találja, hogy van, aki ellássa a papi szolgálatot. S mivel éppen ennyire természetessé és megszokottá válhat mindez és még nagyon sok minden, fontos, hogy alkalmanként ráirányítsuk figyelmünket az élet egy - egy lényeges részterületére. A világegyház ez évben a hivatások 48. imanapját üli - a hivatás, különösen a papi-szerzetesi hivatás kerül figyelmünk középpontjába. Feladatul adva, hogy ki - ki elgondolkodjon saját hivatásán és azokon a feladatokon, amelyek ebből fakadnak.

Mit jelent számunkra a jó pásztor képe, amelyről az evangélium beszél? Mindenekelőtt egy bizalomra épülő kapcsolatot, amelyben tudatában vagyunk annak, hogy Jézus hozzánk tartozik, mi pedig őhozzá, ezért megbízhatunk benne. *„Juhaim hallgatnak szavamra, ismerem őket, és ők követnek engem... senki nem ragadhatja ki őket kezemből.”* Jézus azokat, akik rá vannak bízva, a sajátjainak nevezi, akiket az Atya rá bízott, és akiket ismer. Egy apa vagy édesanya beszél úgy családjáról, hogy ők az övéi. Akik a családban élnek, összetartoznak, és egymásért élnek. Amikor Jézus jó pásztornak

nevezi magát és azt mondja: *ismerem enyéimet és enyéim ismernek engem*, akkor pontosan erre gondol. Ő aggódik értünk, kiáll mellettünk, közbenjár értünk a mennyei Atyánál. Ez a szoros kapcsolat a hivatásunk, Krisztus követésünk alapja és forrása. Ha él bennünk az a vágy, hogy jó papjaink, jó szerzeteseink legyenek akkor saját keresztény hivatásunkat kell komolyan vennünk és azt a feladatot, amivel a gondviselő Isten bízott meg.

Nagy feladat hárul a papokra, szerzetesekre, mert a fiatalok az ő életüket látva kedvet kellene, hogy kapjanak az evangélium követésére. Bennünk az evangélium örvendező szolgálit kellene, hogy lássák.

Ugyanakkor nagy szükség van a keresztény házásokra, akik komolyan élik a keresztény életet. Úgy, hogy valóban figyelnek az Egyház tanítására, részt vesznek annak életébe, nyitottak a szegények iránt, gyermekeiknek jó nevelőjük. Az ilyen család alkalmas arra, hogy papi és szerzetesi hivatások szülessenek benne, körülötte.

A hivatások kibontakozásában nagy szerepük van a *tanároknak, hitoktatóknak*, akik komolyan veszik a nevelői feladatukat, mert ők a Szent Lélek munkatársai. Figyelmes, gondos munkájukkal elősegítik a Szentlélek munkáját, a kegyelem csirájának szárba szökkenését. A nevelőknek bátorítaniuk kell a fiatalokat, hogy legyőzhessék az élet néha mostoha kihívásait. Úgy kell alakítaniuk érzelme világukat, hogy abban gyökeret *verhessen a hivatás csirája*.

Forrás: Magyar Kurír;

Boldog II. János Pál pápa

Rómában május 1-jén, a délelőtt 10 órakor kezdődő pápai szentmise keretében XVI. Benedek boldoggá avatta elődjét, II. János Pált.

A boldoggá avatási szertartásra a szentmise bűnbánati része után került sor. A Szentatyától Agostino Vallini bíboros, a pápa római helynöke kérte II. János Pál boldoggá avatását. Ismertette az elhunyt Szentatya életét, méltatta több mint 26 éves pápaságát.

Ezután a Szentatya e szavakkal hirdette ki elődjének boldoggá avatási dekrétumát:

„Elfogadva testvérünknek, Agostino Vallini bíborosnak, római egyházmegyei általános helynökünknek, sok más püspöktestvérünknek és sok hívőnek a kérését, miután meghallgattuk a Szentté avatási

Kongregáció véleményét, apostoli tekintélyünkkel engedélyezzük, hogy **Isten Tiszteletreméltó Szolgáját, II. János Pál pápát mostantól kezdve boldognak nevezzék**, és ünnepét minden évben **október 22-én**, a kánonjogi előírások szerint megállapított helyeken és szabályok szerint megünnepeljék.

Az Atya és a Fiú és a Szentlélek nevében.”

Az összegyűlt zarándokok tapsa közepette került sor Boldog II. János Pál portréjának leleplezésére. A festmény egy 1995-ben készült fotó alapján készült.

Forrás: Magyar Kurír

A HÚSVÉT MÉLYSÉGE

Ebben az évben is hálát adtunk az Úrnak azért, hogy felnőtt megtérők járulhattak a Szent Három Napban a beavató szentségekhez. Nagycsütörtökön három felnőtt testvérünk, Farkas Judit, Bácskai Gábor és Varga Gábor az utolsó vacsorára emlékező szentmisében találkozhatott először az eucharishtiában Jézus Krisztussal; Mondics Krisztina pedig a feltámadási szertartásban megkeresztelkedett; majd a felnőtt keresztelteknel szokásos módon meg is bérmálta Zsolt atya, és ebben a szentmisében ő is magához vehette az Urat. Minden jelenlévő hívő számára felemelő és az ünnep misztériumának átélését segítő élmény volt ez. Most közülük ketten és egyikük keze is vall azokról az érzésekről, amit akkor éltek át.

Keresztelőm

Nagy izgalom szőtte át az utolsó heteket és főleg az utolsó napot. Kettős volt ez az izgalom. Egy felől az Úrral való találkozás izgalma, másrészt a szertartással járó izgalom.

Nem kis dolog a léleknek, felkészülni egy ilyen alkalomra. Már régen megszületett a gondolat bennem, hogy meg kellene keresztelkedni, és mégis sokára jött el ez a nap. Talán az utolsó hetek voltak a leghosszabbak és mégis olyan pillanatnak tűnik most utólag. Szombaton egész nap az esti NAGY LÉPÉSRE gondoltam. Tettemvettem a lakásban, időnként meg-megálltam és imádkoztam, átgondoltam mi is fog történni valójában. A családra is átragadt ez a nagy izgalom. Mindenki nagyon várta az estét. És eljött. A misén már úrrá lett rajtam a szertartás izgalma. Már kevésbé tudtam a lelkemre figyelni. Inkább azok jártak a fejemben: mikor kell kimennem, mit kell mondanom, ne hibázzak. Nagyon hamar vége lett a misének. Minden

nagyon rövidnek tűnt, mintha csak egy pillanat lett volna. Éreztem, hogy valami történt, mintha szárnyaim nőttek volna, mégis kissé „csalódott” voltam, hogy ilyen hamar vége lett, „még nem éltem át igazán”.

A rá következő napokban sokat gondoltam mindarra, ami történt és akkor értettem meg valójában: mindazt, amit akkor kaptam, ezentúl kell megélnem. Éreztem, hogy belém költözött Jézus és átjárja testem. Egy belső öröm, mosoly járta át minden testrészem, úgy éreztem magam, mint amikor fény költözik egy eldugott, csendes, kis szobába és kiviláglik az ablakon.”

Mondics Krisztina

"Jézusé lettem...."

A katekumenként eltöltött három év után idén Nagycsütörtökön hárman járultunk az Oltáriszentség vételéhez. Visszagondolva a Nagyhét előtti napokra, arra döbbsentem rá, hogy mennyi ajándékot kaptam és kapok az Úrtól, melyekért nem lehet elég köszönetet mondani, ezért ezúton is csak elkezdni tudom:

- Hála Neked Istenem férjemért, akivel a házasság szentségében eggyé lettünk és akivel együtt indultunk el a feléd vezető úton.

- Hála Neked gyermekeinkért, közülük is nagy fiamért akinek hatására felnőttként elkezdjük hitünket megismerni és gyakorolni, lányomért aki ebben megerősített minket és kisfiamért, aki még csak szemlélője a történéseknek, de már sok mindent tud.

- Hála Neked azokért az emberekért, akik a három év alatt mellettünk álltak és határtalan szeretetükkel segítettek minket, közülük is különösen a befogadó csoport minden tagjáért, papjainkért, barátainkért és egyházközségünkért.

- Hála Neked azért a felismerésért, hogy minden nehézség és próbatétel, amely elé állítsz minket, a javunkra, a megerősítésünkre szolgál, még akkor is, ha néha érthetetlen és fájdalmakkal jár.

"...Bízom benned, mert Te vagy az Úr,
Már nincs mit félnem, mert bennem élsz,
már nincs mit félnem, mert bennem élsz. "

Farkas Judit

„Vegyétek és egyétek, ez az én testem, amely értetek adatik!”

Nagycsütörtökön, amikor többek közt az Oltáriszentség megalapítását is ünnepli Egyházunk, három felnőtt testvérünk vehette magához először a szentmisében Jézus testévé és vérévé változtatott kenyeret

és bort. Ez az esemény, ha lehet még inkább emelte a húsvéti Szent Három Nap első mozzanatának ünnepélyességét, hiszen keresztény közösségeink egyik legnagyobb öröme, ha meglett nők és férfiak vetkőzik le a régi embert és öltik magukra Krisztusban az újat.

Magam is megrendült lélekkel vettem részt ezen a szertartáson, hiszen néhány esztendővel ezelőtt még én is erre a beavató szentségre vágytam és vártam, ma pedig kezesként, s az oltár körül szolgálva élhettem át ezeket a nagyszerű pillanatokot. Felidéztem magamban az akkori készüllet minden mozzanatát: az első szentgyónást, amelyben az Úr megtisztított, azt az izgalmat, mely szinte a türelmetlenséggel volt határos, hogy végre részese lehessen annak, amelynek előttem már sok-sok száz- és százmilliónyian.

Most más utat jártam. Elsősorban az imádságét, hogy a Megváltó segítségével hordozni tudjam azt az embert, aki bizalmával megtisztelve kezesnek kért fel engem több mint két esztendeje. Az emberi szívekbe – Istennek hála – nem látunk bele, hiszen azt a sok boldogságot és szépet, és azt a sok nyomorúságot és gonoszat, amely ott lakozhat, nem tudnánk elviselni. Egyről azonban megbizonyosodtam: abban a tiszta, mély vágyakozásban, amellyel a szentségek felvételére készülő katekumenek az életüket megváltoztató találkozás felé fordultak, én a mindannyiunkban elrejtett Istenarcot véltem felragyogni.

Szívből kívánom a most első áldozáshoz járult Juditnak és a két Gábornak, valamint Krisztinek, aki a Vigília szentmiséjében egyszerre nyerte el a keresztség és a bérálás szentségét, s ugyanakkor vehette magához először az Úr testét, továbbá Lizának akit Pünkösdkor fog megbérálni a püspök atya Judittal, Tamással és a „Gáborokkal” együtt, hogy ez a ragyogás átíveljen egész életükön, s fénye mindig megvilágítsa a Kaput, Akin át az Atyához mehetünk. Ezért fohászok továbbra is, s kérem ehhez minden testvérünk imáját.

Illésfalvi Péter

LITURGIÁRÓL MINDENKINEK

Márciusi számunkban sorozatot indítottunk, amelyben a liturgia elemeivel, ezen belül elsősorban a szentmise részeivel kapcsolatos ismereteket gyűjtjük össze és tesszük közkinccsé, hogy minél nagyobb átéléssel és tudatosan tudjunk részt venni benne. (A szerk.)

A latin egyházban sajátos értelemben liturgia részei a:

Szentségek (szentmise, keresztelés, házasságkötés, papszentelés, stb.) és a Zsolozsma.

Liturgikus jellegű szertartások:

1. Szentelmények (pl. temetés)
2. Áldások (pl. házak megáldása)
3. Közös imádságok (rózsafüzér, litánia, szentségimádás, könyörgő körmenetek)

A liturgia résztvevői a megkereszteltek egész közössége

A feltámadt Krisztus Pünkösöd napján megajándékozta apostolait a Szentlélekkel, és általuk meghívta a népeket, hogy az ő **Titokzatos Teste, az Egyház** létrejöhön. Mindnyájunkat, akik ennek a Testnek a tagjai vagyunk, **Krisztus maga vezet és erősít a szentségek által.** Elsősorban a keresztség által, mely kiemelt a sötétség hatalmából és részesített a kegyelem ajándékában, Isten gyermekei lettünk és tagjai Isten népének. Ez a mindennapi életünkben úgy valósul meg, hogy az Egyház hatalmas közössége az egyházmegyénkben, illetve a plébániai közösségben lesz számunkra érzékelhető. A helyi egyház legjelentősebb összejövetele az Eukarisztia vasárnapi ünneplése. Ugyanis ekkor Urunk húsvéti misztériumának, vagyis kereszthalálának és feltámadásának heti ünneplése történik.

A liturgikus közösség

Jézus maga is jelen van hívei közösségében. Ő maga tanítja: *„Ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”* (Mt 18,20). Ezért fordul ünnepléseink kezdetén a celebráns így az egybegyűltekhez: Az Úr legyen veletek. De ezzel a köszöntéssel az is kifejezésre jut, hogy itt mindenki Isten újszövetségi népének tagja, Isten családja, nekünk testvérünk. Mindnyájan a mennyei Atya gyermekei vagyunk. Még akkor is, ha nem is ismerjük egymást.

A liturgikus közösséget maga a liturgia formálja a maga képére, hogy alkalmassá váljék az Istennel való párbeszédre.

Az Egyház szolgálói

Krisztus az egyetlen és örök Főpap, ő a közvetítő Isten és az emberek között. A keresztség szentsége által mindannyian részesültünk Krisztus királyi papságában. A **püspökök**, a **papok** és a **diakónusok** egészen más, sajátos módon részesülnek Krisztus papságában. Ezt úgy nevezzük: **szolgálati papság**, a szentség, amelyben részesülnek: az egyházi rend szentsége.

A **püspökök** részesültek a **papság teljességében**, ezért szolgálatuk a tanítás, az istentisztelet **minden** területére kiterjed (pl. csak ők szentelhetnek papokat, általában csak ők bérmálnak), a püspök liturgiáján jelenik meg a Krisztus vezette Egyház teljessége.

A **papok** feladata, hogy a püspök megbízásából, **Krisztus nevében** bemutassák a szentmisét, keresztseljenek, a bűnbánat és a betegek kenetének szentségét kiszolgáltassák és megáldják a házasságokat.

A **diakónusok** feladata az evangéliumot hirdetni, az Eukarisztiát szétosztani, tanítani a híveket, kiszolgáltatni a keresztséget és megáldani a házasságot, mindezt a püspök megbízásából, a plébános engedélyével. Nem miséznek, nem gyóntatnak és nem szolgáltatták ki a betegek szentségét.

Az előbb felsorolt szentségi fokozatokon kívül vannak még az úgynevezett **szolgálatok**. Ma két szolgálatot állapított meg az Egyház: az **akolitus** és a **lektor** szolgálatát.

Az akolitus az oltár körül segédkezik, szükség esetén áldoztathat, a lektor az igeliturgiában látja el szolgálatát. Megbízásukat a püspöktől kapják szentmise keretében.

A hívek, különösképpen ha már megbérmálkoztak, kaphatnak liturgikus feladatot, szolgálatot. Ezek közé tartoznak a ministránsok, akik az oltár közelében teljesítik szolgálatukat. De ilyen szolgálatot végeznek az énekesek, a kántor, aki a közösség énekének irányítója és vezetője.

Forrás: Verbényi István és Füzes Ádám Liturgia jegyzetei

„Úgy viselkedsz a hittanon, mint egy nagy gyerek!”

Ez az írás egy olyan jellemhibámról szól, amely hosszú évek óta megvan nálam (már 2005-ben is megvolt, amikor az előző Ifjúsági Közösségbe kezdtem járni), de amióta jobb kéz vagyok a 2007. szeptemberében indult, új Ifjúsági Közösségben (még hozzá 2009 szeptembere óta), azóta ez okkal szúr szemet a Közösség nem egy tagjának. De ha nem lennék jobb kéz, akkor is szemet szúrna az én életkorom ismeretében.

Természetesen itt joggal merül fel a kérdés, hogy minek ezt megosztani az egyházközség tagjaival? Nos, azért, mert amióta tagja vagyok egy közösség vezetőségének, azóta nekem kiemelten kellene figyelnem arra, hogy amikor komolynak kell lenni, akkor példát mutassak, ahelyett, hogy „népszerűség-hajhászásból” félredobjam azt a komolyságot, ami csupán a hittanon belüli imára vagy más, hittanon kívüli alkalmakra korlátozódik, legalábbis az esetek elsöprő

többségében. A teljes igazsághoz az is hozzá tartozik, hogy ezeket a sorokat egy 26 éves fiatalember írja, aki a szóban forgó közösség harmadik legidősebb tagja és akit az elmúlt hetek során bizonyos történések (amelyek részletezésétől itt eltekintek) arra készítették, hogy ezen radikálisan változtasson. Ehhez azonban először is a hitelesebb kép érdekében kötelességemnek éreztem ezekről írni, mert egy, a saját hitelességére valamit is adó keresztény akkor is nevén nevezi a dolgokat, amikor esetleg éppen neki kellemetlen esetről van szó, és nemcsak akkor, amikor bibliai párhuzamokkal alátámasztott negatív jelenségekről ír hosszú elmélkedéseket.

Létezik valami, amit nekem meg kell értenem: a hittanok alatti „ökörködések” kamaszkorban sem túl dicséretesek, ráadásul így, korban közelebb a 30-hoz, mint a 20-hoz, enyhén szólva is megütközést keltő, kiváltképp, ha ráadásul az adott pénteken én vagyok a házigazda. És ezt véleményem szerint nemcsak az a két ember érzékeli, akik nekem ezt szóvá tették (egyikük ráadásul több ízben is). A címet is adó idézet mindkettejük szájából elhangzott. Nem lennék meglepve, ha ezt a hittanra rendszeresen járó fiatalok nagy többsége visszaigazolná.

És azt a lebógést én sem akarhatom magamnak, hogy előbb-utóbb mindenki, aki észleli nálam ezt a jellemhibát, egyenként jönne oda hozzám és mondaná el (még hozzá nagyon helyesen), hogy ez a viselkedés a hittan közben minden, csak nem példamutató (vagyis nem férfias). Ebben az esetben csak tetézném a hideg zuhanyt, ha utána még én lennék vérig sértve. Aki ilyen korban így áll hozzá, mint én, az ne csodálkozzon azon, hogy amikor ő tartja a hittant, akkor szükség esetén nem tud fegyelmet tartani. Márpedig én nem tudok, ehhez előbb saját magamat kellene fegyelmeznem.

A fentieket pedig meg akartam osztani mindenkivel, mert az igazság szabaddá tesz és e szabadsághoz ragaszkodom. Petneházy András

Amit a „természet” tanított 7.

Az elménk nagy érték. Ha jól használjuk, nagyon sokat elérhetünk vele: az elődeink tudása a mi örökségünké válik, és így folyamatosan egyre többet- és többet tudunk. Kikutatjuk a magasságokat és mélységeket, parányokat és óriásokat, múltat (!), és próbálkozunk a jövővel, de vajon meddig jutunk? A végtelen teret és időt sohasem foghatja fel elménk, a Végtelent pedig még ennél kevésbé. Isten

persze örül, hogy használjuk, amit kaptunk, csak legyen bennünk elég alázat!

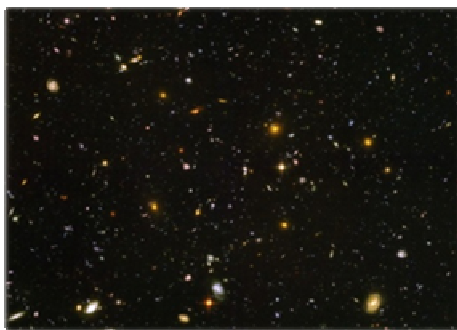
Mi emberek egy általunk megszokott bolygón élünk. Isten úgy teremtett minket ide, hogy – természetesen – az életkörülmények kellően megfelelnek számunkra. Pont megfelelő mennyiségű az oxigén, kellően meleg van, rendelkezésünkre áll az életünk fenntartásához szükséges víz és tápanyag. Van mágneses tere és ózónrétege a Földnek, ami nélkül rohamos fogyatkozásnak indulna az emberiség...

Számtalan csillagászati tényező van még, aminek megléte kell, hogy létezhessen az élet a Földön, tehát alaposan be kellett biztosítania az Úrnak a körülményeket! De inkább érdemes nap mint nap hálát adni, hogy Isten lehetővé tette, és teszi folyamatosan a földi életünket. Érdemes olykor elgondolkodni, hogy hasonlóan az ószövetségi csapásokhoz (Szodoma és Gomorra, az özönvíz története), Isten bármikor visszavehetné azt, amit adott, mivel az általa teremtett Világegyetem egy veszélyekkel teli, az ember számára rendkívül kegyetlennek tűnő hely. A múltkor már írtam, hogy a megsemmisülés és újjászületés folytonos körforgása a mindenség alaptörvénye is. De van standard kezdet is és vég is! Olyan szépen látszik az Isten az ismert mindenben, csak Vele illetve Jézussal együtt kell nézni és keresni Őt! Keresztény hitünk tökéletesen beleillik a megismert világ törvényeibe, de sok tudós nem nyitja ki a szemét...

A következő bekezdés érdekes, de talán nehezebben érthető, ám elgondolkodtató.

Kedves olvasó, a feje fölött néhány kilométerrel igencsak rosszul érezné magát! Nincs elég levegő, nincs elég meleg. Kb. száz kilométerrel feljebb pedig legfeljebb pár másodpercig élnénk, ott már a világűrnek nevezett hely van. Földünk a Nap körül kering, mintegy nyolc és fél fénypercnyire, ami annyit jelent, hogy a fény onnét ennyi idő alatt ér ide! Csak megjegyzem, hogy a

kis Földünkön gyakorlatilag abban a pillanatban odaér a fény, ahová kell, ugyanis hét és félszer megkerülhetné a bolygónkat egyetlen másodperc alatt! Még a Holdról is egy másodperc alatt ideér! Azaz máris a Nap múltját látjuk (8,5 perccel korábbi múltját). A szemünk és

a műszerink mind „visszalátnak”, ez csak fizika. Ha el akarunk távolodni ettől a „biztonságos” helytől, először a Nap körül keringő nyolc bolygó, hat törpebolygó és milliárdnyi kőszerű képződményt kell hátrahagynunk. A fény nagyjából egy év alatt ér el arra a határra, ahol a Nap gravitációja érezhető. Ez a távolság óriási: 9,46 billió kilométer! Ennyi homokszemből egy 25 méter magas homokkupacot lehetne emelni. A legközelebbi Naphoz hasonló csillagig a rádiójel (ugyanolyan gyors, mint a fény) nagyjából négy év alatt érne el. Egy olyan csillagvárosban élünk, amelyben nagyjából 200 milliárd csillag van, köztük olyanok, mint a mi Napunk, és sok olyan van, ami méretében több ezerszerese annak, vagy éppen kisebbek.

Van sárga, vörös, kék, fehér, érdemes gyönyörködni a csillagok színében! Ez a város olyan nagy, hogy a fény egyik végétől a másikig 100 ezer év alatt ér el! A távolságok további érzékeltetésére: a legközelebbi miénkhez hasonló csillagváros, vagyis galaxis 2,5 millió fényévre van, tehát ha onnan valaki nézne minket, azt látná, amint csimpánzszerű lények járnak a bolygónkat. Távolabb nézve egyre több, azaz sok millió ilyen óriás csillagváros tűnik fel. A kép olyan messzi helyről készült, amelytől a fény majdnem háromszor annyi ideje jön felénk, mióta létezik a bolygónk (13 milliárd fényévnnyire)! A fényes pontok itt nem csillagok, hanem sok milliárd csillagból álló városok! Ez a fotó az ég egy tűhegynyi területéről készült, olyanról, ahol egyébként csak sötétséget tapasztalnánk. Hogy megértsük: a mi galaxisunk csak egy a létező 350 milliárdból! Nem is beszélve a mienkétől jóval kisebbekről, amelyekből 7 billiónyi létezik...

Mi emberek pedig sokszor hisszük, hogy mindent tudunk, pedig ha csak a tudásunkra hagyatkoznánk, elpusztítanánk önmagunkat... A feltételes módon nem helyes, mert szép lassan ezt is tesszük mi, majd 7 milliárdan. Nem csoda, hogy nem értünk dolgokat. Az sem, hogy az elménk felhasználásával ki akarjuk következtetni a számunkra és a körülöttünk lévőknél leglogikusabb dolgokat. De hasonlóan a tér és idő végtelenéhez, meg kell-e értenünk a Teremtő minden dolgát? Biztosan mindannyian voltunk már úgy, hogy nem tudtuk sem ésszel, de még véges lelkünkkel sem befogadni a minket és szeretteinket érő dolgokat... Ekkor az Atya csak ennyit kér: ne törődj vele, mert „én veletek vagyok minden nap a világ végéig!”

Fogadjuk el Tőle nyitottsággal, ezt kívánom mindannyiunknak, RKA!

Légy mindig boldog

Légy mindig boldog, szeresd az Urat!
Ő adta életed, lelked, családotad.
Ha nem vagy boldog, Ő akkor is veled van,
Szeresd Őt, és elmondhatod, hogy mindened megvan.

Jelszavam ez, mióta élek,
Máig így élek: adok és szeretek.
Boldog vagyok, ha minden barátom boldog,
Boldog vagyok akkor, ha kapok és adhatok.

A boldogság nemcsak egy szó,
Nemcsak egy érzés, mely elszáll hirtelen.
Szeretet ez, melyből szeretet terem.
Földöntúli ez, mit nem ért az értelem.

Légy mindig boldog és tedd a jót.
Biz' boldogabb leszel, ha megteszed,
Nem lesz benned gonoszság, gyűlölet:
A gonosz eltűnik, ha él benned a szeretet.

Kiss Zoltán (Ifjúsági Közösség)

Szeretnénk a mi egyházközségünkben is különös figyelmet fordítani a családokra, lehetővé tenni, hogy a közösségi ima ereje a szentmisékben is építse, gazdagítsa a családokat. Minden héten 3 családért imádkozik egyházközségünk. A családokat név szerint említjük a könyörgésekben minden hétköznapi misén is, kérve a testvéreket, csatlakozzanak ehhez az otthoni imáikban is.

A családok, akikért a héten imádkozunk, otthon naponta közös imát vállalnának, és valamilyen felajánlást is tennének az egyházközségért. A következő hónapban a táblázatban szereplő családokért imádkozunk! Az üres helyekre még várjuk a családok jelentkezését!

hét	Szentmise időpontja - ezen vállalja a család a szolgálatot		
	8:00	9:30	18:00
Május 9 – 15.		Gyöngyi család	Debrei család
Május 15 – 22.			Sebestyén család
Május 23 – 29.	Mohácsi család		Juricsek család
Május 30. – Június 5.			Basa család

Imádkozzunk az áprilisban
keresztelt gyermekekért!

Győrffy-Molnár Dávid
Klimász Kevin
Klimász Jázmin
Fertig Dániel
Horváth Bendegúz

Urunk Jézus Krisztus, áldd meg ezeket a gyermekeket, akik a keresztségben Tebenned újjászülettek! Segítsd szüleiket és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

Pár hónap kimaradás után újra fogható a Magyar Katolikus Rádió, mostantól az FM 102.1-en.

ÉLŐ RÓZSAFÜZÉR ZARÁNDOKLAT 2011

Május 14-én immár **ötödik** alkalommal, 5 helyszínről, 9 irányban indul el a fővárost körülölelő gyalogos zarándoklat.

Fő célja a közös ima hazánkért, településeinkért, saját lakóhelyünkért, családjunkért.

Az 1. szakasz útvonala: Máriabesnyő kegytemplom, Premontrei kápolna, Szentháromság templom, Erzsébet-park, Tölgyes, Szent Jakab Parkfalu, Mogyoród Szent László Kápolna, Mogyoród Szent Mihály főangyal-templom.

Itt a zarándok csoport két ágra szétválik:

Fót Szeplőtelen Fogatás-templom és

Kerepes Szent Anna-templom irányába induló csoportra.

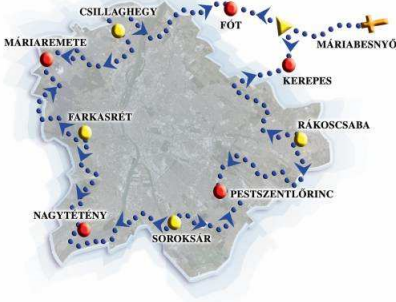
A zarándoklat reggel 8 órakor indul Máriabesnyőről (gyülekező 7-től 7óra 30-ig, majd ima, ismertetés, áldás).

Csatlakozási pontok: a fent említett útvonalon bárhol lehetséges.

A zarándoklat lezárása: este 7 óra: Szentmise Fóton a Szeplőtelen Fogatás templomban és Kerepesen a Szent Anna templomban.

Kérünk mindenkit, hogy lehetősége szerint – ha nem is az

egész útvonalon- vegyen részt a zarándoklaton.

SEGÍTŐ SZERETET

„Velem tettétek” Mt 25, 40

Április 10-én, a vasárnapi szentmisék persely adományait a szentföldi missziók megsegítésére ajánlottuk fel. Ezen alkalomból 93.390 Ft gyűlt össze.

Köszönjük a kedves testvérek adományait!

Tájékoztató az egyházi hozzájárulásról és a személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásáról

Ajánljuk a testvérek figyelmébe egyházközségünk alapítványát, a **Várhelyi Vilmos Kiemelkedően Közhasznú Alapítványt**, mely a plébániai célok segítésére jött létre. Az alapítvány számlaszáma: **66000011-11024240**. Kérjük, hogy adóbevalláskor adójuk 1%-áról rendelkezzenek az alapítvány javára. Adószám: **18697438-1-13**. Kérjük továbbá, hogy adójuk másik 1 %-ával segítsék a Római Katolikus Egyházat. Technikai szám: 0011.

Tájékoztatjuk a testvéreket, hogy Beer Miklós püspök úr rendelkezése alapján az egyházi hozzájárulás mértéke az éves nettó jövedelem 1 százaléka, amely több részletben is befizethető. A befizetésre egész évben van lehetőség Necz Pálnénál a szentmisék végén, illetve telefonon egyeztetve egyéb időpontban is. (telefon: +36-30-4804956) Lehetőség van banki átutalással is rendezni az alábbi számlaszámon: Veresegyház és Vidéke Takarékszövetkezet: **66000011-11058117** 2010-től az adókedvezmény megszűnt, ezért az idei befizetésekre már nem tudunk igazolást kiadni. Adományaitokat előre is köszönjük!

Az idén az alsós és felsős korosztályok hittantáborára **július 26. és 29.** között kerül sor a Zala megyei Galambok községben. A tábor lelki programját továbbra is Balázs atya fogja biztosítani. A jelentkezés módját hamarosan hirdetjük. A táborba 7. osztályos korig várjuk a gyermekeket. A jelentkezési lap és a részletes ismertető letölthető az egyházközség honlapjáról (www.veresegyhaz.vaciegyszahzmege.hu) Az ifjúsági közösséggel Egerben táborozunk.

Idén is tisztelettel kérjük, hogy aki teheti, szíveskedjék hozzájárulni a tábori költségekhez. A nagylelkű adományokat Balázs atya gyűjti május és június hónapban, amit az érintett családok nevében előre is köszönünk.
Balázs atya

A felsős közösség tábora **augusztus 1-4.** között lesz, Taron. A táborba negyedik osztályt végzett gyerekeket már várnak. A tábort Sárosdi István és Virág szervezi. Részletek a későbbi hirdetésekben.

ESEMÉNYNAPTÁR

Május 22. 9.30 gyerekmise, hálaadás a tavaly kereszteltekért

18 óra hálaadás a tavalyi bérmálásokért

Június 5. gyereknapi, véradás

18 óra gyerekmise

Június 10. 18 óra bérmálás

Június 11. pünkösti virrasztás a Margitán

Június 12. 18 óra Te Deum

Május hónapban vasárnaponként imádkozzuk a litániát **délután 5 órai** kezdettel, mindenkit szeretettel várunk!

Kedves Szülők!

Az elsőáldozásra készülő második **gyónását június 4-én**, szombaton tartjuk a templomban. Az érkezési sorrend a következő: Református Iskola 3. A osztályosainak 9.00-ra, Református Iskola 3.B osztályosainak 9.45-re, plébániai órára járóknak 10.30-ra. Akinek a kijelölt időpont valami miatt nem megfelelő, legyen szíves másik időpontot egyeztetni velem. Köszönettel: Balázs atya

Az idén **június 5-én** rendezzük a már hagyományos **gyereknapi** és **véradást**. Délelőtt játékos vetélkedők, ügyességi versenyek lesznek, lehetőség lesz lovaglásra, kézműveskedésre, arcfestésre is. Közös bográcsmisét ebéd előtt bábelőadás is lesz, Szutyjev Egy zsák alma című meséjét láthatjuk. A programok ebéd után is folytatódnak, minden korosztálynak, este szabadtéri misével zárul a nap.

Esküvőre készülnek

május 27. péntek 16.00

Gruber Csaba - Beke Andrea

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30
 Keddenként ugyanebben az időben
 igeliturgiát tartunk áldozattal
 Szombat.....08.00
 Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
 Gyónási lehetőség minden mise előtti
 15 percben, illetve előre megbeszélt
 időpontban a plébánián is van
 gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
 hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
 Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00
 Vasárnap..... 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Felső közösség: péntek 16.30

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Család közösség: minden hónap
 első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 3. csütörtök
 19.15 **(változás!)**

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
 második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
 hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
 19.15 **(változás!)**

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
 19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
 első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
 első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig
 6.00; pénteken 5.00 órától, hétféigén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
 szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
 Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
 telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
 úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
 telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
 óráig.**

**A szentmise szándékok elolvashatók a falíújságon vagy a
 sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.